

Det er jo i virkeligheden et meget glædeligt budskab, der kommer fra regeringen, eftersom man har skåret ned i hovedparten af landet. Betyder det, at hovedparten af landet er fri for at anvende magt fra nu af? Eller hvordan skal det forstås?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Undskyld, men jeg føler faktisk ikke, at hr. Villy Søvndal bidrager til seriøsiteten i debatten lige nu.

Det handler som sagt om, at en institution – uanset hvor den ligger i landet – der har et problem, som den ikke har kunnet finde en løsning på, som sidste mulighed ender med at få f.eks. en 2-måneders dispensation til at sætte et dobbelt tryksystem på en dør. Man får 2 måneder til at finde en løsning, hvor man f.eks. via samtaler eller motion, eller hvad der måtte være af andre aktiviteter, kan sørge for, at den enkelte ældre eller yngre person ikke forlader boligen og går rundt på landets motorveje.

Jeg forstår altså ikke, hvordan hr. Villy Søvndal kan mene, at der kan være særlig økonomi i det. Det er en kortvarig periode, hvor man har mulighed for at benytte magt, så man rent faktisk sikrer sig, at den person, vi taler om, ikke bliver slået ihjel ude på motorvejen, inden man har løst problemet med, at vedkommende forlader hjemmet, og har fundet en pædagogisk løsning på det problem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Villy Søvndal som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, det er svært at forstå dybden af denne diskussion uden at tage et kort historisk rids; jeg skal ikke trætte med et langt.

Danmark har de sidste 30 år gennemført en afinstitutionalisering i et stort omfang, og det er en af de mest oversete ting i dansk socialpolitik. Hvor vi tidligere har anbragt senildemente på amtskommunale plejehjem i Langtbortistan, anbragt sindslidende på centrale anstalter og anbragt psykisk udviklingshæmmede folk på øde øer eller bag solide mure, har vi i en årrække i meget stort omfang haft dem ude iblandt os, og eksperimentet er i hovedsagen gået godt.

Kl. 18.25

Jeg medgiver også den konservative ordfører, at det her er en vanskelig diskussion, fordi det er svært at finde den præcise balance mellem

magtanvendelse og omsorg. Derfor medgiver jeg, at det også var en svær diskussion, da vi skulle prøve at lovgive i sin tid på det her område.

Hvis man så til gengæld læser lovforslagets bemærkninger om retninger, er der ingen tvivl om, hvor vi bevæger os hen, og det synes jeg lige så godt at de, der stemmer for det her til sin tid, kan sige klart: Vi bevæger os mod øget magt på fire punkter:

For det første det at kunne fastholde personer i hygiejnesituationer, f.eks. i forhold til barbering, tandbørstning og sådan noget.

For det andet i øget grad at kunne anvende alarm- og pejlesystemer over for mennesker.

For det tredje at have mulighed for at opsætte særlige dørbnere, eller med et andet udtryk at låse folk inde. Det er jo det, der er hensigten med det.

For det fjerde en øget adgang til at flytte personer, underforstået imod deres vilje.

Derfor synes jeg, man skal sige klart fra Folketingets side, at der er tale om øget tvang på alle fire områder.

Jeg har det grundlæggende synspunkt på SF's vegne, at konflikter og omsorgssvigt gives det to hovedsvar på. Det ene er at sikre, at tilbuddene er så gode, at antallet af konflikter mindskes dramatisk. Det gør man i form af de bygningsmæssige forhold, det gør man i forhold til, hvor mange mennesker der er ansat til at komme i tide, når en konflikt er ved at udvikle sig, det gør man i forhold til uddannet personale osv. Det er det, man kunne betegne som den sociale vej at gå.

Men medgivet: Selv når vi er gået den vej, vil der være et antal tilfælde, som vi ikke kan klare uden også at anvende magtbeføjelser, men diskussionen er, om vi kan indsnævre det fra så bredt et felt til kun så snævert et felt.

Der synes jeg, at der er den sammenhæng i regeringens politik, og det vil jeg godt kvittere for, at når man reducerer på omsorgsområderne, bliver man også nødt til at fylde det hul, der opstår, ud med øget magt.

Jeg synes bare, det er et usympatisk svar. Jeg synes, det er et forkert svar. Men jeg vil godt kvittere for sammenhængen i det, man gør. Alt så de misbrugere, hvis tilbud bliver nedlagt i øjeblikket, eller de sindslidende, der får dårligere tilbud, eller de hjemløse, for hvem forholdene bliver forværret, bliver selvfølgelig mere desperate, og det er så et svar at behandle dem med